

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

In Aphobum II

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

conferam (idq. iurè. pater enim opes eam ad rem factis mihi magnas reliquit, pecuniam autem relictam isti omnem acceperunt) & nunc, dum mea recuperare studeo, in summum discrimen adducor. Nā si iste absolutus fuerit (quod absit) centum minas multæ nomine debebo. Sin istum damnaueritis, lite æstimatione soluet, mea verò dignitas agitur in hoc iudicio. Proinde non tantum patrimonio spoliabor, sed etiam honoribus, nisi vos mei nunc misertum fuerit. Quare oro vos, iudices, & supplico & obtestor, vt legum & iurifurandi memores, quo adacti ius dicitis, ad nostrum ius consequendum nos adiuuetis: ne plus istius quàm nostras apud vos preces valere patiamini. Equum autem est, non sceleratorum hominum: sed contra omne ius humanitatis afflictorum vos misereri: nec eorum, qui tam crudeliter aliena per fraudem detinent, sed nostri, qui longo iam tempore nostro patrimonio caremus, prætereàq. ab istis affecti contumeliis, nunc de dignitate ac fama dimicamus. Alta utiq. pars est nostris suspiria duceret, si intelligeret, me, suum filium, in discrimen adductum eius multæ solvendæ, quæ propter dotes & donationes à se istis datas, exigeretur: & cum iam alij ciues non cognatorum modò, sed etiam amicorum inopum filias de suo elocarent: Aphobum nec quam accepit dotem, velle restituere, idque anno decimo.

ARGUMENTVM,

Hæc oratio secundo loco est habita. & quorundam, quæ prius etiam dicta sunt, repetiti onem continet.

DEMOSTHENIS IN APHOBOVM ORATIO SECVNDÀ,
Hieronymo Vvolfio interprete.

Querela de aduersarii improbitate, & refutatio Gylonis debiti.

VM Aphobus apud vos & multa & magna mædacia dixit: primùm id refellere conabor, quod inter eius dicta molestissimè tuli. Dixit enim, auum meum fuisse ærarium, proptereàq. noluisse patrem suam domum mercède locari, vt ne in periculū deueniret. Ac prætextu quidem hoc vitur: sed eum ærarium obiisse, nullo prorsus testimonio probauit: eàq. de re dicere distulit, extremū iudicij diem aucupatus: atq. ipsū testimonium ad posteriorem orationem reservauit: fore sperans, vt per eam rem calumniandi sibi daretur occasio. Quod si testimonium illud legit, diligenter animaduertite. Inuenietis enim dictū esse à testibus: eum non esse, sed fuisse ærariū. Illud igitur, quo aduersarius præcipuè nititur, in primis refutare conabor, idq. de quo inter nos omnis est cōtrouersia. Quod si tū licuisset, neq. tēporis angustiis per insidias eam re exclusi essemus: testib. planè fecissemus, pecuniā solutā, & reipub. per eum ab omni parte satis esse factam. Nūc magnis argumētis ostēdemus, eum neque debuisse quicquā, nec vllū periculū fuisse nobis, si patrimonio palā fruermur. Primùm Demochares quā mater terā meā, Gylonis filiā in matrimonio habet, suas opes nō occultat, sed & edilitate fugitur, & triremes ad bellū instruit, & reliqua munia publica obit, neq. harū rerū quicquā pertimescit. Deinde ipse pater tū reliquas opes, tū quatuor talēta cū trib. millib. drachmarū palām habuit, quæ isti & in testamēto fuisse præscripta, & se accepisse, mutuis ipsi & testimoniis sese

multis tādōnta. πρώτον μὲν γὰρ δημοχάρης ἔχων ἀδελφίῳ τῆς ἐμῆς μητρὸς, θυραπέρα δὲ γύλωνος, οὐκ ἀκέρυπται τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ χρησιθεῖ καὶ ἱμεραρχεῖ, καὶ τὰς ἀλλὰς λειτουργίας λειτουργεῖ, καὶ οὐδὲν τῆς τοιούτων δέδοικεν. ἔπειτα αὐτὸς ὁ πατὴρ τὴν τε ἀλλήν οὐσίαν, καὶ τὰ τέσσαρα τάλαντα, καὶ ξιγίλιας φανερῶς ἐποίησεν. αἱ οὗτοι γραφίῳ ἐν ταῖς δευτέραις καὶ λαβεῖν σφραῖ αὐτοῖς κατ' ἀλλήλων καταμύρτυρον.

A εἰσφέρειν, δικήνως. οὐσίαν γὰρ ἰκανῶς πρὸς ταῦτα κατέλιπε μοι ὁ πατὴρ τὰ ἡ χρήματα τὰ καταλειφθέντα οὗτοι πάντα εἰλήφασι. καὶ νῦν κομισάμεν τὰ μνηστῆς ζητῶν, εἰς κίνδυνον κατέστηκα τὸν μέγιστον. εἰ γὰρ ἀποφύγη δόξα (ὁ μὴ γήριος) τὴν ἐπιβελίαν ὀφείλω μὲν ἑκατόν, καὶ τούτω μὲν εἰ κατὰ ψήφισιν ἐπιμύτων, οὐκ ἐπὶ τῆς ἐμῆς χρημάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐμῆς ποιήσεται τὴν ἑκποσιν, ἐμοὶ ἢ ἀπὸ μὲν τῆς δόξης, ὡς μὲν ἔσομαι τῆς πατρῴων ἐσρημύρος, ἀλλὰ ἢ πρὸς σπιμαμύρος, εἰ μὴ νῦν ὑμεῖς με ἕψετε. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὡς ἄνδρες δικαστῶν, ἢ ἰκετόν με ἀντιβολῶν, μηδενίτας καὶ τῆς νόμων, καὶ τῆς ὀρκίων, οὐδ' ὀμοσάσας διακάζετε, βοηθήσατε ἡμῖν τὰ δίκαια, καὶ μὴ πλεονέκτησας τούτου δήσεως ἢ τὰς ἡμετέρας ποιήσατε. δικαιοὶ δ' ἐς ἕξιν ἢ τοῖς ἀδίκους τῆς ἀνθερόπων, ἀλλὰ τοῖς ὀρθολόγως δυσχυρῶντας: οὐδ' ἐμοὶ ὡμῶς οὕτως τὰλλοῖς βλαπτοσέροντας, ἀλλ' ἡμῶς τοῖς πολλοῖς χρόνοι ὁ πατὴρ ἡμῖν κατέλιπε, σερμύρους, καὶ πρὸς τούτων ὀφείλω μύρους, καὶ νῦν πρὸς ἀπείρας κίνδυνουδοντας. μετὰ δ' ἂν οἶμαι σενάξω τὸν πατέρα ὑμῶν, εἰ ἀδίκος τῆς σερμύων ἢ τῆς δωρεῶν, ὧν αὐτὸς τούτοις ἔδωκεν, ἔστω τούτων τῆς ἐπιβελίαν τὸν αὐτὸν ἕξιν ἐμὲ κίνδυνουδοντα. καὶ ἄλλοις μὲν πῖνας ἤδη τῆς πολιτῆς, οὐ μόνον συγγήμων, ἀλλὰ καὶ φίλων ἀνδρῶν βλαπτοσέροντας θυραπέρας πρὸς σφῶν αὐτῶν ἐκιδόνας. ἀφρόβου γὰρ μὲν ἐλαβε πρῶτον. ἐδέλοντα βλαπτοσέροντα, καὶ ταῦτα ἐπὶ δεκάτω.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Οὗτος ὁ λόγος ἐπιγνώσιμα. ἔχει ἢ καὶ τῆς σερμύων ἰκανῶς μνησιν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΑΦΟΒΟΥ ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΟΛΛΑ καὶ μεγάλη ψόσα μύρος πρὸς ὑμῶς ἀφρόβου, τῆς αὐτὸν ἐλέγξω πειράσομαι πρώτον, ἐφ' ὃ μέγιστα ἡμῶν ἀκτιστα τῆς ῥηθέντων. εἶπε γὰρ, ὡς ὁ παππας ὄφειλε τῶ δημοσίῳ, καὶ δεκά τῶν ὁ πατὴρ ἐκ ἐβάλετο μισθωθῆναι τὸ οἶκον, ἵνα μὴ κίνδυνουδοντα καὶ τὸ μὲν πρῶτον ποιῆται ταῦτα, ὡς ὁ φείλων ἰπελούπτησεν: ἐκείνος, οὐδ' ἐμὴν παρέχετο μύρτυριον. ἀλλ' ὡς μὲν ὄφειλεν, ἀεθέαλετο, τῆσας τῆς τῆσας αἰμα ἡμέρας. ταῦτα ἢ εἰς τὸν ὑπερὸν λόγον ὑπελείπειτο, ὡς δεβαλεῖν τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῆς δυνουδοντος. εἰ μὲν ἀναγνῶ πρῶτον αὐτῆ τὸν νοῦν. ὁ ρηθέντες γὰρ, ὡς ὄφειλει με μύρτυρη μύριον, ἀλλ' ὡς ὄφειλε. τῆς ἐν ἕξιν πρῶτον πρῶτον πρῶτον, ἐφ' ὃ φρονεῖ μέγιστα ὁ ἐκείνος ἀμφοσθημένον. εἰ μὲν ἐν τῷ ἐλέγξω, καὶ μὴ τῶ χρόνῳ τῆς ἐκιδόνας παρῆχόμεν ἂν μάρτυρας ὡς ὄφειπε τῆς τῆσας, καὶ πρῶτον αὐτῶν δὲ γέλυτο τὰ πρῶτον πῶλλον νῦν ἢ τῶ μνησιν μέγιστος ὅτι δὲ εἰς οὐδ' ὡς οὐτε ὄφειλεν, ἐπὶ τῶ κίνδυνος ἡμῖν ἐδείξ, φανερῶς κακῶν.

Handwritten marginal notes in a smaller script, likely commentary or corrections, partially visible on the right edge of the page.

ἡ δὲ καὶ αὐτὸς ἀσθενοῦς μὲν τῆνδε συνεπιζήσαντων τῆ πόλει
 τὸ πλῆθος τῆνδε καταλειφθέντων χρημάτων ἐμφανὲς ἐ-
 ποίησεν ἡγεμόνα μετ' ἀποδορίας κατασπίσας ἐκ τῆνδε μι-
 κροῦς πηκμάσιν· ἀλλ' ἐπὶ πηκμάσιν ὡς κ' τὰς πέντε
 καὶ ἑκοσι μνᾶς πεντακοσίας εἰσφέρειν. καὶ τοὺς τούτων εἰ-
 πὼ ἀληθεῖς, οὐδὲν αὐτῆν ἐποίησεν, ἀλλὰ πάντα
 ταῦτα ἀλαβήθη. καὶ δὲ καὶ δημογράφος καὶ πατήρ, καὶ
 αὐτοὶ οὗτοι φάγονται* φανερὰ ποιούμενος, καὶ οὐδένα
 τοῦτον κίνδυνον δεδιότες. πάντων δὲ ἀποπώτα τὸν βῆσι,
 λέγοντας ὡς ὁ πατήρ ἐκ εἰα μισθοῦ τὸν οἶκον, τὴν μὲν
 δὲ ἀδελφὴν κληθεὶς ταύτην ὑποφάνειν, ὅς ἡς ἡ εἰδέ-
 νη τὰ κελύβεις· πηκμάσιν δὲ ἀειδίνας μέρτυριαν
 εἴπας οἰκίαν εἰκὴ πρὸς δέσφαι παρ' ὑμῖν· ἀλλ' ἐχρῆν
 ἐπιδοῦν τὰ ἄλλα ἐπὶ τῆνδε πατήρ, εἰσκαλέσασθαι μέρ-
 τυρας πολλοὺς ὡς ἀποδορίας ἀποδοῦναι καὶ δέσφαι τὰς δὲ
 δίκας· ἢ εἰ ἐχρῆτο ἀποδορίας ἀποδοῦναι, καὶ εἰς τὰς δὲ
 μνᾶς ταῦτ' ἐπ' ἀνέγειν, καὶ τὴν ἀλήθειαν πάντων εἰπεῖν.
 καὶ ἡ περὶ μὲν ὡς ἀποδορίας ἀποδοῦναι, ἐν οἷς πολ-
 λὰ τῆνδε καταλειφθέντων οὐκ ἐχρῆτο πρὸς ὑπομνήματα
 δὲ ἡ αὐτῆν τῆνδε ἀδελφὴν δὲ ἡς* τὰς ἀποδορίας ἀποδο-
 ρημάτων, καὶ τῆνδε ἄλλων ἀποδορίας ἀποδοῦναι ἐν ἐχρῆ-
 ροισι κελύβεις, καὶ τῆνδε μὲν μισθοῦ τὸν οἶκον τῆς ἀπὸ
 ἀέλιωτο, ταύτην δ' οὐκ ἐσημύωντο, ἢ δ' αὐτῶν ἀπέ-
 δοσαν. ἀξίον γὰρ πρὸς δέσφαι αὐτοῖς, ὅτι αὐτῶν τούτων λέω-
 σι, ἀλλ' ἐχρῆτο ἐκ οἷσιν ὅ, πρὸς τὸ βῆσιν. ἐκ εἰα μισθοῦ τὸ
 οἶκον, ἐπὶ ἐμφανῆ τὰς δὲ μνᾶς ποιεῖν ὁ πατήρ· πότερον
 ἐμοὶ ταῦτα, ἢ τῆνδε πόλει; φάνεσθε μὲν γὰρ τοῦ μισθοῦ, ἐκεί-
 νη μὲν φανερὰ ποιήσασι, ἐμοὶ δὲ πᾶσι τὰς ἀποδορίας ἀποδο-
 νῆ πεπονηκότι, καὶ οὐδὲ ταῦτα ὑποφάνοντες, ὅς ὦν
 πηκμάσιν αὐτοὶ τὰς ἀποδορίας εἰσφέρειτε. δεῖξάτε γὰρ ταύ-
 τῶν τῶν οὐσίαν τίς ἡ, καὶ πῶς ὡς ἀποδορίας ἀποδοῦναι μοι, καὶ
 τῆνδε ἐναυθόν; τὰ μὲν γὰρ δύο τάλαντα, καὶ τὰς ὀγδοή-
 κοντα μνᾶς ἀπὸ τῆνδε τετάρτου τάλαντων καὶ τριηκοντῶν
 ἡμέρας. ὡς οὐδὲ ταύτας τὰς ἀποδορίας εἰς τὸν δημο-
 σιον ἐπιμύσαντες ὑμέτεροι γὰρ ἦσαν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις
 ἀλλὰ μὲν ἐκ γὰρ οἰκίας ἐπὶ τῆνδε τετάρτου καὶ δέκα ἀ-
 δραπείδιον, ἐπὶ ξίακοντα μνᾶς ἀ μοι παρεδώκατε, τῆνδε
 εἰσφορὰν οὐχ οἶόν τε χρεῖσθαι τοσούτων, ὅσῳ ὑμεῖς συ-
 ντάξατε πρὸς τὴν συμφορὰν· ἀλλ' ἀνάγκη μεγάλην
 τὰ καταλειφθέντα πολλὰ πλείονα ὄντα τούτων πάν-
 τα ὑμᾶς ἔχειν.* βῆσιν δὲ φανερὰς ὅτι διηρηκῆσθε, ὅς ἐ-
 λεγόμενοι, ταῦτα πλάττεσθαι τοῖς μνᾶς; καὶ τότε μὲν
 εἰς ἀλλήλους ἀναφέρειτε· πάλιν δὲ εἰληφέναι κατ' ἀλλή-
 λων μέρτυριαν, φάσκοντες ὅτι οὐ πολλὰ λαβείν. μεγάλων
 ἀναλωμάτων λόγους ἀπηνυόχατε; πάντες δὲ κοινῆ μὲν
 ἐπιδοῦναι ὡς ἀποδορίας. ἰδίᾳ δὲ μὲν ταῦτα ἑκάστοις μηχανά-
 σθε; καὶ τὴν μὲν ἀδελφὴν ἠφανίσκατε, ὅς ἡς ἡ εἰδένα
 ἐπὶ πάντων τῶν ἀληθειαν. φάνεσθε, ὅτι οὐδέποτε ταῦτα
 ἐπὶ ἀλλήλων λέγοντες λαβείδη τὰς μέρτυριαν, καὶ ἀνά-
 γκα αὐτοῖς πᾶσας ἐφεξῆς, ἵνα μνησθέντες καὶ τῆνδε με-
 μνησθέντων ἀκελεύσειεν γινώσκουσι πρὸς αὐτῆν.

Μαρτυρία.

Ταῦτ' οὗτοι πρὸς πέντε καὶ δεκάταλανταίους οἰκοῖς
 συνεπιμύσαντο ὡς ἐμοῦ μνᾶν δὲ οὐδὲ ἐβδουήκοντα
 ἀξίαν μοι ὡς ἀποδορίας ἀποδοῦναι τῶν οὐσίαν, φέεις οἷσιν. λέγε
 τὰς ἐφεξῆς.

Μαρτυρία.

Ταύτην τῶν πρὸς ἡμᾶς, καὶ οἱ τὸ ἐπὶ τῆνδε οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν λαβείν, ἀλλοὶ τε πρὸς οὐκ ἔχον ὡς ἀποδορίας ἀποδο-
 νῆ τῶν οὐσίαν, οὐτε τὸν οἶκον ὑποφάνειν. λαβείν ἀλλας, καὶ ἀναγίνωσκε.

Μαρτυρία.

Δύο ἐστὶ τὸ ἐργαστήριον διοικήσας, θηριπιδίη μὲν ὑπὸ

A conuicerunt. Quin ipse etiam Aphobus cum reli-
 quis tutoribus quantæ opes relicte essent publicè pro-
 fessus est, & me classis ducem constituit, cum non
 paruus census ageretur: sed tantus, vt de quinis & vi-
 cinis minis, quingena drachmæ penderentur. At si
 quid istorum verum fuisset: horum nihil fecisset, sed
 hæc omnia cauisset. Iam verò constat & Democharè,
 & parentem, & istos ipsos omnia, sine vllius periculi
 metu, & palam habuisse. Faciunt autem omnium ab-
 surdissimè, qui dicant, vetuisse patrem, ne domus lo-
 caretur: & tabulas tamen, vnde rei veritas cer-
 to cognosci posset, nusquam proferant: ac putent, sublato
 tanto testimonio, se tam facile fidem apud vos inue-
 nturos. Aduocandi quidem mox post obitum patris te-
 stes fuissent complures, à quibus consignari testamen-
 tum iuberent: vt, si quid fortè controuersia oriretur,
 ad illud scriptum recurri, & omnium rerum veritas
 planè inueniri posset. Nunc alia quædam consignan-
 da censuerunt, in quibus multa de relictis opibus in-
 scripta non fuerunt, nuda duntaxat commentaria: in-
 ipsum verò testamentum, in quod pater & ea comen-
 taria retulerat, & reliquam pecuniam omnem, quæ
 fidei eorum mandabatur, & per quod non elocata
 domus omni crimine liberarentur: id demum neque
 consignarunt, neque protulerunt. Est verò eis creden-
 dū, quicquid de hisce dixerint? Ego verò quid istud
 sit, non intelligo: non sinebat locare domum, neque
 palam proferre pecuniam pater? Vtrumne mihi, an
 verò ciuitati? Imò constat vos reipub. illam retulisse,
 mihi verò penitus abscondisse: ac ne eam quidem de-
 clarasse, de cuius æstimatione tributa pependistis. A-
 gite, ostendite istæ copiar quæ fuerint, atque vbi, &
 quo præsentè mihi sint traditæ? Nam duo quidem ta-
 lenta & octingenta minas, de quatuor talentis & tri-
 bus drachmarum millibus accepistis. Proinde neque
 istas mea causa reipub. contulistis, cum illis temporibus
 vestræ essent. Atqui ex ædibus & quatuordecim
 mancipiis ac triginta minis, quæ mihi tradidistis, nõ
 fieri potest, vt tantū tributū sit numeratum, quātum
 vos in classem contulistis: sed omnino necesse est, vt
 relicta quæ sunt, his lōgè maiora, ipsi omnia teneatis.
 Et tamen cum à vobis ea directa esse palam cōuinca-
 mini: talia comminisci audetis? atq. aliàs culpā alius
 in aliū reicitis: rursus accepisse vos, vestris testimo-
 niis alius alium coarguitis, cum vos accepisse multa
 negetis, magnorū sumptuum rationes retulistis: cum
 tutelā cōmuniter gesseritis omnes, nunc peculiaria
 singuli effugia queritis: cum testamētū aboleueritis,
 è quo totius negotij veritas cognosci potuisset, nun-
 quā vestræ orationes inter sese cōueniunt. Proinde
 testimonia profer, atq. ea ordine his lege omnia: vt
 eorum etiam, quæ testimoniis probata fuerint, me-
 mores, accuratius de toto negotio decernant.

TESTIMONIA.

Tantum illi mea causa tributi nomine conferendū
 censuerunt, quantum, si meum patrimonium quin-
 decim talentū fuisset: mihi verò, ipsi tres, ne sep-
 tuaginta quidem minarum patrimonium restitue-
 runt. Lege sequentia.

TESTIMONIA.

Dotem, quam eum contutores accepisse testantur,
 & alij, apud quos habere se confessus est, eam nec i-
 psam, nec alimoniam reddidit. Cape cætera, & lege.

TESTIMONIA.

Officina biēniū administrata, Therippidè reddidit

Testamē-
 tum mali-
 ciosè à tu-
 toribus è
 me duo su-
 blatum:

Testimō-
 nia de re-
 licto &
 per tuto-
 res spolia-
 to patri-
 moulo:

Testimō-
 nia de
 dotem
 reddidit
 Therippidè

precium locationis: mihi verò, cum acceperit duorum annorum redditum, triginta minas: neque has, neque vsuram reddidit. Cape aliud, & lege.

TESTIMONIVM.

In hæc mancipia quæ iste ad se recepit, & reliqua, quæ nobis vnà cum his oppignorata fuerunt, tantum expensum tulit: Inde verò acceptum, nihil omnino retulit: quin ipsos etiam homines subduxit, qui duodecim minas immunes quotannis afferebant. Dic aliud.

TESTIMONIVM.

Hoc ebur & ferrum cum vendiderit, ne relictum quidem esse dixit, sed & horum precio me defraudat, talento circiter. Recita hæc.

TESTIMONIA.

Hæc tria talenta & mille drachmas, præter cætera, tenet, fortis quinque talenta, quæ iste accepit: vnà verò cum vsuris, si quis ad drachmam tantum computet, amplius decem talenta habet. Dic reliqua.

TESTIMONIA.

Hæc isti perscripta esse in testamenti tabulis, seq; accepisse, testimoniis in se mutuo dictis, probant. At iste se accersitum à patre esse ait, & ingressum in ædes, non accessisse ad eum à quo vocatus esset: neque horum quicquam habuisse ratum: sed audiuisse Demophontem, recitantem, tabulas, & Therippidem affirmantem, eum ita fieri mandasse: cum prius introierit ipse, & patri se facturum receperit omnia, quæ consignata literis illis ille reliquisset. Pater enim, Iudices, ingrauescente morbo, cum animaduertet se non euasurum: conuocatis tribus istis, & fratre Demohne accubare iussit, corpora nostra in manus illis dedit, depositum nominans, & sororem Demophoti, & duo talenta dotis nomine statim legauit, eaq; vxorè illi despondit: me verò apud omnes communiter vnà cù pecunia deposuit, & mandauit, vt domum locaret, & patrimonij cõseruandi adiutores essent: cù simul & Therippidæ octoginta illas minas legaret: & isti tû matrè meà desponderet, octoginta minis additis, tû me in eius genua imponderet. Quorû iste, omniû hominû sceleratissimus, nullius rationè reddit: quâquâ his conditionibus, meas opibus potitus: sed postquâ pecunia omni cù cõtutoribus, me fraudauit, nûc misericordiâ vestrà implorabit, qui nec septuaginta minas æquãtia terius ipse restituit. Deinde his ipsis etiã idè infidias tetedit. Cû enim has actiones cõtrecta eos instituisse: effecerunt, vt de permutatione facultatû dies mihi diceretur: vt si quidè permutassem, mihi nõ liceret ius meû ab eis persequi, quòd lites etiã permutatis fieret, sin nihil horû fecisset: vt de re tenui munera publica sustinès, penitus cõficerer. Atqui in ea re operã nauauit illis Thrasylochus Anagyrasius. Ego verò nulla habita earum rerû ratione permutaui quidem: sed illud excepi, vt mihi iudiciû impetrare liceret. Quod cum negaretur, & tempus instaret: ne priuaretur actionibus, obij munus, oppigneratis ædibus & tota re mea familiari. Nã actiones in istos apud vestrà fidè deponere volebã. An nõ igitur iã inde ab initio insignibus iniuriis sũ affectus? An nõ luculentis etiam danis, dũ ius meû postulo, ab eis afficior? Quis verò vestrum nõ & isti iurè inuideret, & nostri miseretur, qui videat, isti ad acceptû à suis parctibus patrimoniu * amplius decè talenti, meas opes, quæ tantæ fuerunt, accessisse: nos verò non modo paternis bonis excidisse: sed his etiã, quæ * nûc tradita sũt, istortû improbitate esse spoliatos? Quòd verò nos recipiemus,

Testamentu à patre Demonis factu, nefarie ab Aphobo violatum.

Sibi & suis commiserationem, aduersarii, inuidiam & odium concitat.

τας πρὸς τὰς δίκας, ἄρ' οὐν μεγάλα μὲν ὄξ' ἀρχῆς ἠδὲ κηρυγμάτων, μεγάλα δὲ, ὅτι δίκην ζητῶ νῦν λαβεῖν ὑπ' αὐτῶν βλάβηται; τίς δ' οὐκ ἀπ' ὑμῶν τούτων μὲν φθορῆς δίκης, ἡμᾶς δὲ ψέσσειν ὁρῶν τὰ μὲν πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ἀδικηθείσης, πλέον ἢ δίκη ταλαίων τὴν ἐμὴν ποσάτην οὐσαν πωρογενήνην ἡμᾶς ἢ μὴ μόνον τὴν παλαιάν ἀμύνην, ἀλλὰ καὶ τῶν νῦν πωρογενῶν δὲ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπερημέρησεν, ποῖ δ' ἀξιοποιῦμαι;

A Δέδωκε τὴν μίθωσον. ἐμοὶ δὲ δυοῖν ἐτοῖν λαβῶν τὴν πωρογενῆ ξυμμάχου μναῖς, ἔτε αὐτὰς, οὐτε τὸ ἔργον ἔδοξε δέδωκε. λάβε ἑτέρην, καὶ ἀνάγνωθι.

Μαρτυρία.

Ταῦτα τὰ ἀνδράποδα, ὡς αὐτὸν λαβῶν ἔδειξεν, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ μὲν τούτων ἕκαστα ἡμῖν ἀνάλωμα μὲν εἰς αὐτὰ προσύτον λερόγισαι λήμματα ἢ ἀπ' αὐτῶν οὐδ' ὅποιου καὶ αὐτοῖς ἢ τοῖς ἀνθρώποις ἠφάνισεν, οἱ δὲ δέδικα μναῖς ἀπὸ λείας ἐκάστου τῶ ἐνιαυτῷ πωρογενῶν. λέγε ἑτέραν.

Μαρτυρία.

Τούτων τὴν ἕξαστα καὶ τὴν σίδηρον πεπερασμένως, οὐδὲ κατὰ ληφθῆναι φησὶν ἀλλὰ καὶ τούτων τὴν πηλὴν ἔδοξε σερῶν με μάλιστα τάλαντον. λέγε ταῦτασι.

Μαρτυρία.

Ταῦθ' ἔδειξεν ξία τάλαντα καὶ χιλίας ἔχει χωρὶς τῶν ἄλλων. τὸ μὲν ἀρχαῖα πάντα τάλαντα ἃ ἔδειξεν εἰληφθεῖν ἢ τοῖς ἔργοις ἐὰν ὅτι δ' ἀρχαῖα πηλὴ μόνον, πλέον ἢ δέκα τάλαντα ἔχει. λέγε τὰς ἐφεξῆς.

Μαρτυρία.

Ταῦθ' οὗτοι γραφίῳσιν μὲν ἐν ταῖς δευτέραις καὶ λαβεῖν σφραῖς αὐτοῖς κατ' ἀλλήλων μάρτυροῦσιν ἔδειξεν καὶ μεταπηφθῆναι φάσιον ὑπὸ τῶ πατρὸς, καὶ ἦσαν εἰς τὴν οἰκίαν, εἰσῆλθόν μὲν ἔφησιν ὡς τὸν μεταπηφθῆναι μόνον, οὐδ' ὁμολογῶσιν ὡς τούτων οὐδένος: δημοφάντης δ' ἀκούσας γραμμάτιον ἀναγνώσκοντος, καὶ θρηπιδου λέγοντος, ὡς ἐκείνος ταῦτα διέδωκε καὶ πωρογενῶν ἡμῶν, καὶ ἅπαντα διωμοσολογημῶν πρὸς τὸν πατέρα οὐκ ἀποδοῦναι γράμματα κατέλιπον. ὁ γὰρ πατήρ, ὡς ἄλλοις διακασαί, ὡς ἦσαν τὸ ἴσον οὐκ ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι τούτοις ἔχεις ὄντας, καὶ συμφορὰ κατὰ δίκην ἀμύνην τὸν ἀδ' ἡφόν, τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἐπέθηκε, καὶ δακρυάτην ἐπονομάζον, τὴν μὲν ἀδ' ἡφόν δημοφάντη καὶ δύο τάλαντα πωρογενῶν διδούσιν ὁ δὲ πρὸς καὶ γυναικαῖ αὐτῆς ταῦτα ἐγλυφῶν. ἐμὲ ἢ πᾶσι κοινῇ μὲν τῶν χρημάτων πωρογενῶν κατὰ δίκην, καὶ ἔπισηκῶν, μετὰ τῶν οἴκων, ὅσων ἐξασπασαί μοι ἔβαν, διδούσιν ἄμα θρηπιδῆ τε τὰς ὀφειλόμενα μναῖς, καὶ τέτρω τὴν ἐμὴν μὲν ὑπερῶν ἐγλυφῶν ὅτι τὸ δ' ὀφειλόμενα μναῖς, καὶ μεῖς τὰ τούτου γίνεσθαι ἐπιθέσειν. ὡν ἔδειξεν ὁ πατὴρ ἀποδοῦναι ἀποσιώματος ἄδενός λόγον δέδωκε, κίερος τῶν ἐμῶν γυναικῶν ὅτι τούτοις ἀλλὰ τὰ χρημάτων πάντα ἀπερημένως μὲν τῶν συμπεριζόπων, ἕξαστα νῦν ὑφ' ὑμῶν ἀξιώσασθαι, μναῖν οὐδ' ἐβδομήκοντα ἄξια ξίτος ἀπὸ δέδωκεν. εἶτα καὶ τούτοις αὐτοῖς πάλιν ὀφειλόμενα ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας ἐμελλόν εἰσπέναι κατ' αὐτῶν ἀπιδόσθαι ἐπ' ἐμὲ παρεσιδῶσαν ἵνα εἰ μὲν ἀπιδόσθαι, μὴ ὄξ' ἡ μοι πρὸς αὐτοῖς ἀπιδόσθαι, ὡς καὶ τῶν δικῶν τέτων τῶ ἀπιδόντος γνομῶν ἐἶ ἢ μὲν τούτων ποιούσιν ἵνα ἐκ βραχέως οὐσίας λειτουργῶν παντάπασιν ἀπαρηδέσθαι, καὶ τῶ αὐτοῖς ὑπερήματος θεοσύνουτος ὁ ἀναγυροσπῶς, ἐγὼ ἢ τούτων οὐδὲν ἐπιθυμῶν, ἀπιδόσθαι μὲν ἀπέκλειστα δὲ ὡς δευτέραις τῶν ὀφειλόμενων. οὐ τυχὼν δὲ ταύτης, τῶν χρόνων ὑπογυῶν ὄντων, ἵνα μὴ σερῶν τῶ δικῶν, ἀπίπασα τὴν λείπεσθαι, ὑποδοῦναι τὴν οἰκίαν καὶ τὰ μναῖς παλαιὰ. βραχέως εἰς ὑμᾶς ἐνδείξαι

C

Fragmentary text from the right edge of the page, partially cut off.

εἴ τι ἄλλο ψηφίσατε ἐν ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας
 ἡμῶν πρὸς δανείσασιν; ἀλλὰ τῆς ὑποδεμῶν ὅτιν. ἀλλ'
 εἰς τὰς ἀφροσύνας; ἀλλὰ τοῦτου γένεσθαι, τὴν ἐπι-
 βύθιον ἐπὶ ὄφλοιον. μηδαμῶς, ὡς ἀδελφοὶ δικασαί, γυν-
 εῖς ἡμῖν ποσῶν ἀποκαταστάσεων μηδὲ τὴν μητέρα κα-
 μῆ καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀδελφὴν πατρὸς καὶ εἰδὴτε, οὐδ' ὁ
 πατὴρ οὐκ ἐπὶ ταύταις ὑπὸ κατὰ τὴν ἀλλὰ τὴν μητέρα,
 ὡς δημοφάνη σωκοῦσασιν ἐπὶ δυνὶν ταλάντων
 ἑξαπέντη. τὴν δὲ, ἐπὶ ὄφλοιον μῆας τούτων τῶν ἑξ-
 ελιπῶν πατρῶν ἀφροσύνας. ἐμὲ δὲ ὑμῖν δεδω-
 ρῆσθαι αὐτὴ τῆς λειτουργίας ἐσόμενον. βοηθήσατε οὐκ
 ἡμῖν, βοηθήσατε, καὶ τῆς δικαίου καὶ ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἐνέκας,
 καὶ ἡμῶν, καὶ τῆς πατρὸς τῆς τελευτήτος. σώσατέ
 με, ἡμῶν καὶ ἐπειδὴ οὗτοι, συγγενεῖς οἷτες, οὐκ ἠλίθη-
 σαν. εἰς ὑμῶν καταπεφύλακτον. ἰκετῶν, ἀπὸ βολῆς
 πρὸς πᾶσιν, πρὸς γυναικῶν, πρὸς τῆς ὄντων ἀγαθῶν
 ὑμῖν οὕτως ὄντες τούτων, μὴ ἀφροσύνας με μηδὲ ποιή-
 σθαι τὴν μητέρα καὶ τῆς ἐπιπέπον ὑπὸ δυνὶν εἰς τὸν βίον
 ἐπιπέπον ἀδελφῶν ἀπὸ τῆς πᾶσιν ἢ νῦν οἴεται τυχόν-
 τα με τῆς δικαίου παρ' ὑμῖν ὑποδέξασθαι, καὶ τὴν ἀ-
 δελφὴν ἐκδιδόν. εἰ δὲ ὑμῶν ἄλλο τι γνώσετε, ὃ μὴ
 γινώσκω, πᾶσι οἴεται αὐτῶν ψυχῶν ἔξεν, ὅταν ἐμὲ μὲν
 ἰδὴ μὴ μόνον τῶν πατρῶν ἀπεσεριμῶν, ἀλλὰ ὡς ἑξ
 σπικωμῶν; καὶ ἡ τῆς ἀδελφῆς μηδὲ ὑπὸ δυνὶν ἔχουσαν,
 ὡς τῶν ἐξουσίας πρὸς τῆς ἑξαπέντη, δεξί τὴν ἡσόμε-
 νῶν ὑποδέξασθαι; οὐκ ἔστι, ὡς ἀδελφοὶ δικασαί, οὐτ' ἐγὼ
 δικῆς ἐν ὑμῖν μὴ τυχεῖν, οὐτ' ἐξουσίας τῶν χρημάτων
 ἀδελφῶν καταχεῖν. ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ καὶ μὴ πᾶσι περὶ εἰ-
 λίσσασθαι πρὸς τῆς ἀπὸ ὑμῶν εἰλω. ὑπὸ δυνὶν ἑξαπέντη
 μὴ χεῖρον τῆς πατρὸς ἐσέσθαι τῶν πατρῶν ἐχέτω. ὡς
 σαφῶς ἴσασιν, ὅτι πολλὰ οὐσίαν ἑξαπέντη, οὐ μόνον οὐ-
 δὲν περιεποιήσασθαι πρὸς ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑξαπέντη
 ὑποδέξασθαι ἐπιπέπον ταῦτ' οὐκ ὀνομαζόμενος, καὶ
 τὰ ἑξαπέντη, ἢ δικαίου ὅτι, ταύτη, δεξί ψηφίσατε.
 πρὸς δὲ ἐχέτω ἡμῶν, ἐν μὲν τῶν, ἐν τελευτήτων, ἐν
 τῆς ἐκδοτῶν, ὅτι οὗτοι λαβεῖν ὀμολογοῦσιν ἀθροῦ τὰ
 μᾶτα. ταῦτα δὲ ἀηλωκῶν, φασὶν οὐκ ἀηλωκῶν, ἀλλ'
 αὐτοὶ παρὰ ἐχέτω. ὡς ἐνδύμου μὲν, καὶ πρὸς ὑμῶν
 ἐξουσίας ἢ μὲν ἑξαπέντη, εἰδὸς τῶν, ὅτι ἐγὼ μὲν ταῦτα
 τῆς δὲ ἡμῶν κομισάμενος ἐκδοτῶν λειτουργεῖν ἐδελέθη-
 σαί, καὶ ὡς οὐσίαν, ὅτι μοι δικαίου ἀπέδοτε τὴν οὐ-
 σίαν ὅτι δὲ ἐὰν αὐτὸν ποιήσθαι τῆς ἐμῶν κῆριον, οὐδὲν
 ποιήσθαι τούτων. μὴ γὰρ οἴεται αὐτὸν ὑποδέξασθαι μὴ
 λαβεῖν, ὑποδέξασθαι ὑμῖν λειτουργεῖν ἐδελέθησθαι, ἀλλ'
 ὑποδέξασθαι μᾶλλον, ἵνα δικαίου ὑποδέξασθαι
 δεξί.

A si vos his de rebus aliter quam pro expectatione no-
 stra sententiam feretis? Ad eane quae creditoribus
 opprigeriauimus? sed creditorum ea sunt. ad ceteras
 reliquias? ea verò istius fient, si multam solvere co-
 gemur. Nolite, Iudices, nolite nos in tanta mala con-
 icere: neque matrem & me & sororem, qui sumus
 indignis accepti modis, negligite: quos pater non ea
 spe reliquit: sed alteram tanquam Demophonti, do-
 te duorum talentum data, nupturam: alteram, isti ho-
 minum omnium crudelissimo, minis octoginta da-
 tis elocandam: me verò vobis successorem eorum
 munerum futurum, quae ipse haectenus obiisset. Sub-
 venite igitur nobis, subvenite, tum iustitiae, tum ve-
 stra ipsorum causa, tum propter nos, patrinque de-
 functum. Conseruate me, miseremini mei: postquam
 isti cognati nostri nō miseri sunt. Ad vestram fidem
 confugimus, obsecro, obtestor per liberos, per vx-
 ores, per quicquid vobis bonorum est: sic illis fruami
 ni, ne negligite me: neque facite vt mater, etiam reli-
 qua spe sustentanda vitæ frustrata, se quid indignum
 patiatur: quae nunc fore putat, vt me apud vos ius
 meum adeptum excipiat, & sororem elocet. Si verò
 vos aliquid secus (quod absit) decreueritis: quid illi ani-
 mi fore censetis, cum me viderit non paternis mo-
 dō bonis spoliatum: sed etiam capite diminutum? De
 sorore verò nec sperare aufit, eam vllam se dignam
 conditionem, obsecuturam inopiam, affecuturam.
 Non æquum est, Iudices, vel mihi ius à vobis negari:
 vel istum tantas opes per iniuriam obtinere. Tam-
 et si enim nondum mei periculum feceritis, qualis
 sim erga vos futurus: sperandum tamen est, me non
 fore patre deteriore. istius verò animum sic per spe-
 xistis vt cōpertū vobis sit, eum amplis opibus suf-
 ceptis, ad eō suum studium erga vos & liberalitatem
 nunquam declarasse: vt aliena etiam patrimonia ad
 se fraude attraxisse sit ostensum. Hæc igitur confide-
 rantes, ceteraq; recordati, sicut iustitia postulat, ita
 decernite. Est autem vobis fides abunde facta, ita
 testibus, argumentis, coniecturis, istorum verbis qui mea
 se accepisse vnuerfa confitentur: ea verò expesa mi-
 hi ferunt, cum nihil expenderint, sed ipsi omnia de-
 tineant. Hæc igitur consideranda vobis sunt, & ali-
 qua nostri habenda ratio. Intelligitis enim, me patri-
 monio per vos recuperato, ex officio, & grati animi
 ergo, reipublicæ munera libenter obiturum: quod
 meas mihi facultates iuste restitueritis. Iste autem,
 si ei quæ mea sunt, possidenda tradideritis, nihil horū
 est facturus. Nec enim putare debetis, fore vt quic-
 quam de iis opibus in reipublicam collatum velit,
 quas accepisse se iuit inficias: sed potius occultare
 studebit, vt iure absolutus esse videatur.

ARGUMENTVM ORATIONIS AD-
uersus Aphobum de falso testimonio.

A Ccusatus malè administratæ tutelæ Aphobus, in
 quaestionem a Demosthene postulabat Milyam, quæ
 sciret non deditum iri. Nam Demosthenes quod di-
 ceret, non seruum, sed liberum esse Milyam, à patre mortuo
 manumissum: eum non debebat. Ad id probandum, cum alia
 attulerat, tum etiam Stephani testimonium, qui apud iudices
 affirmasset, coram arbitris confessum esse Aphobum de Milyæ
 libertate. Damnatus autem malè gestæ tutelæ Aphobus, falsi
 testimonij Stephanum accusat: quem Demosthenes hac ora-
 tione defendit, verum dixisse testimonium atq. etiam ostendit.
 Aphobo id testimonium nihil nocuisse: sed eum propter
 alios testes esse damnatum: contra quos cum nullam actio-
 nem instituerit, satis apparere, fontem esse Aphobum.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ
ἀφοβον ψδδδμρτυειαν
λόγου.

Κνήμιον τῆς ἐπιπέπον ἀφοβῶν ἐξήγησεν ὡς δὲ δημοθένης μι-
 λίας εἰς βάσανον, εἰδὸς οὐ δεδωμένον. οὐ γὰρ εἰδὸς δημοθέ-
 νης, φάσκων ἢ οἰκείων, ἀπὸ ἐλδιδεσθῆν ἐπὶ τὸν μιλίαν, ἐλδιδε-
 σθῆναι αὐτὸν πατρὸς ὅτε τελευτήσῃ εἰς τούτου πίστιν. διὰ τε παρεχό-
 μῶν, καὶ δὲ μρτυειαν σεραῶν, ὡς ἐμρπρῆσε πρὸς τὸν δικαστῆν,
 φάσκων, ὁμοιογενῆσαι ἀφοβον ἐπὶ τῆς διατησῆν ἐλδιδεσθῆν ἐπὶ μιλίαν. ἀλοῖς δὲ τῆς ἐπιπέπον ἀφοβῶν, ψδδδμρτυειαν σεραῶν δικάζεται.
 ὡς οὐ πᾶσι τὸν λόγον ὁ δημοθένης λέγει, καὶ τὰ ληθῆ φάσκων αὐτὸν μεμρτυρηκέναι, καὶ πρὸς τούτων δεικνύει, ὡς οὐδὲν ἐκ ταύτης τῆς μρτυ-
 ρίας ἀφοβῶν ἐλάβη, ἀλλὰ δι' ἑτέρας ἢ ἄλλας μαρτυρίας, οἷς καὶ ἐπιπέπον ἀφοβῶν ἐλάβη.

ἀλοῖς δὲ τῆς ἐπιπέπον ἀφοβῶν, ψδδδμρτυειαν σεραῶν δικάζεται.
 ὡς οὐ πᾶσι τὸν λόγον ὁ δημοθένης λέγει, καὶ τὰ ληθῆ φάσκων αὐτὸν μεμρτυρηκέναι, καὶ πρὸς τούτων δεικνύει, ὡς οὐδὲν ἐκ ταύτης τῆς μρτυ-
 ρίας ἀφοβῶν ἐλάβη, ἀλλὰ δι' ἑτέρας ἢ ἄλλας μαρτυρίας, οἷς καὶ ἐπιπέπον ἀφοβῶν ἐλάβη.